

זוהר היומי

תיקוני הזוהר – דף קי"ו ע"א

תקונא שתין ותשעה

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קי"ה ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט התיקונים

בשבתות וימיין טבין, ואשתארת שכינתא תתאה יחידאה לתתא, ושכינתא עלאה יחידאה לעילא, והא אוקמוה איכה ישבה בך, דבקדמיתא לא הות שכינתא עלאה זזה מנייהו כגוונא דשכינתא תתאה, זכאין אינון מארי דתיובתא דנחתי לה עלייהו בכל יומא ושעתא ורגעא ולא זזת מנייהו בכל אתר, דעלייהו אתמר (שם ו כב) בהתהלךך תנחה אותך כו' ולא אית לה עלייהו יומא ידיע כגוונא דאחרנין דלא נחתת עלייהו אלא בשבתות וימיין טבין, אבל מארי תיובתא לא זזת מנייהו לעולם.

תרגום לעברית

מיד שחטאו ישראל בחטא העגל מה כתוב? ובפשעיהם שלחה אמכם, שנאמר בה כי אם לבינה תקרא, השתלחה (והסתלקה) מהם, ותָּרַם מעל הארץ, שלא יורדת עליהם אלא בשבתות וימים טובים, ונשארת השכינה התחתונה יחידה למטה, והשכינה העליונה יחידה למעלה, והרי פרשוה איכה ישבה בך, שבהתחלה לא היתה השכינה העליונה זזה מהם, כמו שהשכינה התחתונה. אשרי הם בעלי התשובה שמורידים אותה עליהם בכל יום ושעה ורגע, ולא זזה מהם בכל מקום, שעליהם נאמר בהתהלךך תנחה אותך כו', ואין לה עליהם יום ידוע כמו שאחרים, שלא יורדת עליהם אלא בשבתות וימים טובים, אבל בעלי תשובה לא זזה מהם לעולם.

ובגין דא ברי, א"י הבל אחיה, אי זכלינן למימר א' י' מן אהי"ה אימא עלאה, ואשתארו ה' ה', ואתמר עליהו ותלכנה שתיקה, הכא חאב הבל אדם, חב בי"ו מן יהו"ה ואסתלק י"ו ואתעביד ו' י', אמר רבי אלעזר והא י' ו', אינון, י' לעילא ו' לתתא, מאי ו' י', אמר ברי הכי איהו ודאי, דחובה דא איהו לעילא באת א דאסתלקת במחשבה דאיהי י' עלאה דתמן עלת העלות, ואשתאר ו' י' כגוונא דא א, ועל י' עלאה אתמר (תהלים צא יד) כי ידע שמי, שם י', יקראני ואענהו, זכאה איהו מאן דנחית ליה במחשבתיה לאתריה, דהאי מחשבה עלה אתמר (ויקרא ז לז) זאת התורה לעולה למנחה ולחטאת ולאשם ולמלוואים ולזבח השלמים.

תרגום לעברית

ומשום זה, בני, א"י הבל אחיה, אם זכלנו לומר א' י' מן אהי"ה האם העליונה, ונשארו ה' ה', ונאמר עליהן ותלכנה שתיקה, כאן חטא הבל, אדם חטא בי"ו מן יהו"ה והסתלק י"ו ונעשה ו' י'. אמר רבי אלעזר: והרי י' ו' הם י' למעלה ו' למטה, מה זה ו' י'? אמר: בני, כך זה ודאי, שחטא הזה הוא למעלה באות א שהתעלתה במחשבה, שהיא י' העליונה, ששם עלת העלות, ונשארה ו' י' כמו זה, א, ועל הי' העליונה נאמר כי ידע שמי, שם י', יקראני ואענהו. אשרי הוא מי שמוריד אותו במחשבתו למקומו, שעל המחשבה הזו נאמר זאת התורה לעלה למנחה ולחטאת ולאשם ולמלוואים ולזבח השלמים.

טקסט התיקונים

ואמאי אתמר באת י' כי ידע שמי, אלא, כמה דלית באת י' שותפו דאת אחרא, הכי לית ביה שותפו דאיהו אחד ואין שני לו, אחד בלא חשבון, הוא ברא בלא ולית בורא עליה, וכי אית דיכיל למכרי אפילו יתוש זעיר אלא הוא, אלא, מים אית לון חילא

למַבְרִי אֵילָנִין וְעֶשְׂבִין, וְאֵינוֹן אֶתְבְּרִיאוּ, אֲכַל בּוֹרָא עֲלֵמִין בְּרָא וְלִית עֲלֶיהָ מָאן דְּבְרָא לִיה וְלַחֲכִימָא בְּרִמְיָא דְּבִבְאֶתֶר דָּא לִית לְגַלְאָה יְתִיר.

תרגום לעברית

וְלָמָּה נֶאֱמַר בָּאוֹת י' כִּי יָדַע שְׁמִי? אֲלָא, כְּמוֹ שֶׁאִין בָּאוֹת י' שְׁתַּפּוֹת שֶׁל אוֹת אַחֶרֶת, כִּי אִין בּוֹ שְׁתַּפּוֹת, שֶׁהוּא אֶחָד וְאִין שְׁנֵי לוֹ, אֶחָד בְּלִי חֲשָׁבוֹן, הוּא בְּרָא אֶת הַכֹּל וְאִין בּוֹרָא עֲלֵיו, וְכִי יֵשׁ מִי שְׂיָכוֹל לְבָרָא אֲפִלּוּ יְתוּשׁ קָטָן, אֲלָא הוּא? אֲלָא לְמִים יֵשׁ כַּח לְבָרָא אֵילָנוֹת וְעֶשְׂבִים, וְהֵם נִבְרָאוּ, אֲכַל בּוֹרָא הָעוֹלָמִים בְּרָא, וְאִין עֲלֵיו מִי שֶׁבְּרָא אוֹתוֹ וְדִי לְחַכְם בְּרִמְיָא, שֶׁבְּמָקוֹם הַזֶּה אִין לְגַלּוֹת יוֹתֵר.

טקסט התיקונים

אָמַר רַבִּי אֱלֶעָזָר מִהֶכָּא מִשְׁמַע דְּאִית בּוֹרָא בְּשׁוֹתְפוֹ דְּאַתְנוּן, כְּגוֹן ב' מִן בְּרָאשִׁית דְּאִיהִי אֵימָא, ר' מִן רֵאשִׁית דְּאִיהִי חֲכָמָה, ו' מִן בּוֹרָא דְּאִיהוּ עֲמוּדָא דְּאַמְצָעִיתָא, א' מִן בְּרָאשִׁית דְּאִיהוּ כְּתֵר, שִׁי"ת, שִׁית סְפִירָן, הָא כְּלָהּ עֶשֶׂר, אִם חָסֵר חֵד לָא אֲשַׁתְּלִים בְּרִיאָה, אֲכַל עֲלֵת עַל כָּל הָעוֹלָת אִיהוּ בְּרָא כְּלָא בְּלָא שׁוֹתְפוֹ כְּלָל.

תרגום לעברית

אָמַר רַבִּי אֱלֶעָזָר: מִכָּאן מִשְׁמַע שֵׁישׁ בּוֹרָא בְּשְׁתַּפּוֹת שֶׁל הָאוֹתִיּוֹת, כְּמוֹ ב' מִן בְּרָאשִׁית, שֶׁהִיא הָאֵם, ר' מִן רֵאשִׁית שֶׁהִיא חֲכָמָה, ו' מִן בּוֹרָא שֶׁהוּא הָעֲמוּד הָאֲמִצְעִי, א' מִן בְּרָאשִׁית שֶׁהוּא כְּתֵר, שִׁי"ת, שֵׁשׁ סְפִירוֹת, הֲרִי כָּלָן עֶשֶׂר, אִם אֶחָד חָסֵר לָא הִשְׁתַּלְמָה הַבְּרִיאָה, אֲכַל עֲלֵת עַל כָּל הָעוֹלָת הוּא בְּרָא הַכֹּל, בְּלִי שְׁתַּפּוֹת כְּלָל.

טקסט התיקונים

אָמַר רַבִּי אֱלֶעָזָר וְכִי הָא שְׁמַעְנָא, דְּבַעֲשֶׂר סְפִירָן לָא אֶתְמַר תַּמָּן אֲלָא אֲצִילוֹת וְלָא בְּרִיאָה, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן וּמָאן אָמַר דְּאִית בְּהוֹן בְּרִיאָה אֲלָא כְּלָהּ עֶשֶׂר בְּשׁוֹתְפוֹ דָּא עִם דָּא עֲבָדִין בְּרִיאָה בְּעֵלְמָא, וְאַנָּא אֵימָא דָּאם הָוָה חָסֵר חֵד מִן מְנִינָא לָא אֲשַׁתְּלִים הֵהִיא

בְּרִיאָה, אֲבָל עֲלֵת עַל כָּל הָעֲלֹת אִיהוּ בּוֹרָא בְּלֹא שׁוּתָפוֹ אַחֲרָא דְּאִיהוּ חַד בְּלֹא שׁוּתָפֵּא כָּלִל לֹא לְעִילָא וְלֹא לְתַתָּא וְלֹא בְּאַמְצָעִיתָא וְלֹא מִכָּל סְטָרָא כָּלִל, אָמַר וְדַאי כְּעֵן אֲתַגְלִיָּא מַה דְּלֹא אֲתַמְסֵר לְגַלְאָה אֲפִילוּ מִלְבָּא לְפּוּמָא, וְרִזָּא דָּא צָרִיךְ לְאַתְכַּסֵּיָּא מִכָּל בַּר נֶשׁ, דְּלֹאוּ כָּל מוֹחָא יָכִיל לְמַסְבֵּל הָאִי, אֲלֵא אֲלֵין דִּידְעִין בְּרִזִּין, אֲלֵין דְּחַכְמָתָא דְּלַהוֹן סָלִיק עַל כָּל גְּבִיאָיָא וְחַכְמִיָּא.

תרגום לעברית

אָמַר רַבִּי אֱלֶעָזָר: וְכֵמוּ זֶה שֶׁמַּעֲנֵנוּ שֶׁבַעֲשָׂר סְפִירוֹת לֹא נֶאֱמַר שֵׁם אֵלָּא אֲצִילוֹת וְלֹא בְּרִיאָה. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן: וּמִי אָמַר שֵׁשׁ בָּהֶם בְּרִיאָה? אֵלָּא כָּל הָעֲשָׂר בְּשִׁתּוֹת זֹו עִם זֹו עוֹשׂוֹת בְּרִיאָה בְּעוֹלָם, וְאֲנִי אוֹמֵר, שָׁאֵם הָיָה חֶסֶר אֶחָד מִן הַמִּנִּין, לֹא הִשְׁתַּלְמָה אוֹתָהּ בְּרִיאָה, אֲבָל עֲלֵת עַל כָּל הָעֲלֹת הוּא בּוֹרָא בְּלִי שִׁתּוֹת אַחֲרֵת, שֶׁהוּא אֶחָד בְּלִי שִׁתּוֹת כָּלִל, לֹא לְמַעְלָה וְלֹא לְמַטָּה וְלֹא בְּאַמְצָע וְלֹא מִכָּל צֶד כָּלִל. אָמַר, וְדַאי כְּעֵת הַתְּגָלָה מַה שֶּׁלֹּא נִמְסַר לְגַלְוֹת אֲפִילוּ מִהֵלֶב לְפָה, וְסוּד זֶה צָרִיךְ לְכַסּוֹת מִכָּל אָדָם, שְׂאִין כָּל מִן יָכוֹל לְסַבֵּל אֶת זֶה, אֲלֵא אֵלּוּ שְׂיוֹדְעִים בְּסוּדוֹת אֵלּוּ שֶׁחַכְמָתָם עוֹלָה עַל כָּל הַגְּבִיאִים וְהַחַכְמִים.

טקסט התיקונים

אָמַר רַבִּי אֱלֶעָזָר אַבָּא, הָא אֲתַגְלִיָּא א' בְּרִזָּא עֲלָאָה כַּד אֲסַתְּלַק עֲלֵת הָעֲלֹת בְּאֵת י' וְאֲשִׁתָּאֵר וִי אֲלֵא מֵאִי אוֹי, אָמַר לִיָּה (א' עֲלָאָה) (נ' אֵי אֵי א') לְעִילָא מִן א', דְּאֵיִת א' מֵאֲתוֹן רַבְּרָבִין, וְאֵיִת א' מֵאֲתוֹן זוֹטְרָן, וְאֵיִת א' מֵאֲתוֹן בִּינוֹנִיִּים, (נ' א' א' זֶה שִׁיךְ לַדָּף פ' ג' ע' א' וְעוֹד נַעֲשֶׂה אָדָם) אֵינּוֹן אָדָם דְּבְרִיאָה אָדָם דִּיצִירָה אָדָם דְּעִשְׂיָה, וְעִלְיָהּ אֲתַמַּר (קַהֲלַת ה' ז') כִּי גְבוּהָ מַעַל גְּבוּהָ שׁוּמֵר, וְאֵיִת תְּלַת עֲלָאִין עֲלִיָּהּ בְּאַרְחָא אֲצִילוֹת, וְעִלְיָהֶם אֲתַמַּר וְגְבוּהֵם עֲלֵיהֶם.

אמר רבי אלעזר: אבא, הרי התגלטה א' בסוד עליון כשהסתלק עלת העלות באות י' ונשאר וי, אלא מה זה אוי? אמר לו: (א' העליונה) (ישא') למעלה מן א', שיש א' מהאומיות הגדולות, ויש א' מן האומיות הקטנות, ויש א' מן האומיות הפינאניות, הם אדם של בריאה, אדם של יצירה, אדם של עשייה, ועליהם נאמר כי גבה מעל גבה שמר, ויש שלשה עליונים עליהם בדרך אצילות, ועליהם נאמר וגבהים עליהם.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ק"ו ע"ב) ◆

טקסט התיקונים

ואינו דבריא איהו אינון לבושין לאינון דאצילות, והאי איהו אור לבוש עליון, ואינון עשר מתלבשין בעשר, ואלין דאצילות אמרו לאינון דבריא דמתלבשין בהון, (בראשית א כו) נעשה אדם בצלמנו כדמותנו, כל ספירה יהיב ביה חולקיה מלגאו ומלבר, ואם חסר חד מעשר ספירן דלא הוה יהיב ביה חולקיה לא הוה אשתלים בנניא דאדם, ובזמנא דחב אדם כל ספירה וספירה נטיל חולקיה מניה ואשתאר אין, ורזא דמלה (קהלת ג יט) ומותר האדם מן הבהמה אין, ובגין דא אמרו מארי מתניתין (תהלים מט יג) ואדם ביקר כל ילין נמשל כבהמות נדמו, אדם דהוה לן ביקר דלעילא ולא נטיר ליה, נמשל כבהמות דמות דיליה, דאינון חיות הקדש, אבל עלת העלות כד ברא ליה כמה דאת אמר (נ"א הדא הוא דכתיב) (בראשית א כז) ויברא אלהי'ם את האדם בצלמו, איהו נטיל כלל מניה, ויהיב ביה בלא שותפו דאחרא, דאבא ואימא עבדו ליה בציורייהו

וְאוֹתָם שֶׁל בְּרִיאָה הֵם לְבוֹשִׁים לְאוֹתָם שֶׁל אֲצִילוֹת, וְזֶהוּ אוֹר לְבוֹשׁ עֲלֵיוֹ, וְאוֹתָם עֲשָׂה מִתְלַבָּשִׁים בְּעֶשֶׂר, וְאֵלֹ שֶׁל אֲצִילוֹת אָמְרוּ לְאוֹתָם שֶׁל בְּרִיאָה שִׁמְתְּלַבָּשִׁים בָּהֶם, נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצִלְמֵנוּ כְּדֻמוּתֵנוּ, כָּל סְפִירָה נִתְּנָה בּוֹ חֵלְקוֹ מִבְּפָנִים וּמִבְחוּץ, וְאִם חִסְרָה אַחַת מֵעֶשֶׂר סְפִירוֹת שֶׁלֹא הִיְתָה נּוֹתֶנֶת בּוֹ חֵלְקָה, לֹא הִיָּה מִשְׁתַּלֵּם בְּנִינּוֹ שֶׁל אָדָם, וּבִזְמַן שֶׁחָטָא אָדָם, כָּל סְפִירָה וְסְפִירָה נִטְלָה חֵלְקָה מִמֶּנּוּ, וְנִשְׁאַר אֵין, וְסוּד הַדְּבָר - וּמוֹתֵר הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה אֵין, וּמִשּׁוּם זֶה אָמְרוּ בְּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, וְאָדָם בִּיקָר בַּל יִלֵּין נִמְשָׁל בְּבִהֲמוֹת נְדָמוֹ. אָדָם שֶׁהָיָה לֵן בְּכָבוֹד שֶׁלְמַעַלָּה וְלֹא שָׁמַר אוֹתוֹ, נִמְשָׁל בְּבִהֲמוֹת הַדְּמוֹת שְׁלוֹ, שֶׁהֵן חִיּוֹת הַקֹּדֶשׁ, אֲבָל עַלֹת הָעֲלוֹת כְּשֶׁבָרָא אוֹתוֹ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (זֶהוּ שְׁכָתוֹב) וַיִּבְרָא אֱלֹהֵי'ם אֶת הָאָדָם בְּצִלְמוֹ, הוּא נָטַל מִמֶּנּוּ הַכֹּל, וְנָתַן בּוֹ כְּלֵי שְׁתַּפּוֹת שֶׁל אַחֵר, שֶׁהָאֵב וְהָאֵם עָשׂוּ אוֹתוֹ בְּצִיּוּרֵיהֶם בְּשָׁנֵי צִיּוּרִים. זֶהוּ שְׁכָתוֹב וַיִּצֹר יְהו'ה אֱלֹהֵי'ם, וַיִּצֹר בְּשָׁנֵי צִיּוּרִים, הַצִּיּוֹר שֶׁל הָאֵב שֶׁהוּא יְהו'ה, וְהַצִּיּוֹר שֶׁל אֱלֹהֵי'ם שֶׁהוּא הָאֵם, וְזֶהוּ וַיִּצֹר יְהו'ה אֱלֹהֵי'ם, וְאַחֵר כִּי עָשָׂה אוֹתוֹ כְּלֵי, זֶהוּ שְׁכָתוֹב עֶפֶר מִן הָאֲדָמָה, לֹא כְּתוֹב מִן הָאֲדָמָה, אֲלֹא עֶפֶר מִן הָאֲדָמָה, וְזֶה הַשְׁכִּינָה הַתַּחְתּוֹנָה, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ וְאָדָם עַל עֶפֶר יָשׁוּב, שֶׁהוּא הַגִּלְגּוּל שְׁלוֹ.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.